

דוד ומיכל - מבוא

דוד ומיכל (שמ"א)	יעקב ורחל (בראשית)	חתן / חותן / בנות
דוד / שאול / מרב ומיכל	יעקב / לבן / לאה ורחל	הפרת מחויבות החותן להשיא בתו המיועדת לו בהבטחתו ומחליפה באחותה!
מאה ערלות – מאתיים!	7 שנים – 14 שנה	יש חובת תשלום לנשואין והחתן משלם כפליים
(כה) ויאמר שאול כה תאמרו לדוד אין חפץ למלך במהר כי במאה ערלות פלשתים להנקם באיבי המלך ושאול חשב להפיל את דוד ביד פלשתים: (כו) ויקם דוד וילך הוא ואנשיו ויד בפלשתים מאתים איש ויבא דוד את ערלתיהם וימלאום למלך להתחתן במלך ויתן לו שאול את מיכל בתו לאשה	(יח) ויאָהב יַעקב אֶת רַחל ויאָמַר אֶעֱבֹדָךְ שִׁבְעַ שָׁנִים בְּרַחֵל בְּתֵדָה הַקְּטָנָה: (כט: יח) זֶה לִי עֲשָׂרִים שָׁנָה בְּבֵיתְךָ עֲבַדְתִּיךָ אַרְבַּע עֶשְׂרֵה שָׁנָה בְּשֵׂתֵי בְּתִיךָ וְשֵׁשׁ שָׁנִים בְּצֹאנְךָ וַתַּחֲלֵף אֶת מִשְׁכַּרְתִּי עֲשָׂרַת מָנִים: (לא: מא)	
(כו) ויגדו עבדיו לדוד את הדברים האלה וישר הדבר בעיני דוד להתחתן במלך ולא מלאו הימים	(כא) ויאמר יעקב אל לבן הבה את אשתי כי מלאו ימי ואבואה אליה: (כט: כא)	לשון מקבילה – מלאו ימים! (עיין מפרשים למטה!)
שמו"א יט (יח) ודוד ברח וימלט ויבא אל שמואל הרמתה ...	בראשית לא, כ-כא (כ) ויגב יעקב את לב לבן הארמי על בלי הגיד לו כי ברח הוא:	קרע בין חתן וחותן – עד בריחה!
שמו"א יט (יג) ותקח מיכל את התרפים ותשם אל המטה ואת כביר העזים שמה מראשתיו ותכס בכגד: (טז) ויבאו המלאכים והנה התרפים אל המטה וכביר העזים מראשתיו:	בראשית לא (יט) ולבן הלך לגזוז את צאנו ותגנב רחל את התרפים אשר לאביה: (לד) ורחל לקחה את התרפים ותשםם בכר הגמל ותשב עליהם וימשש לבן את כל האהל ולא מצא:	אשתו עוזרת בבריחה ע"י החבאת התרפים!
שמו"א כד (טו) והיה יקוק לדן ושפט ביני ובינך וירא וירב את ריבי וישפטיני מידך:	בראשית לא (נג) אלהי אברהם ואלהי נחור ישפטו בינינו אלהי אביהם וישבע יעקב בפחד אביו יצחק:	בסוף – מפגש בין חתן וחותן • "שלום" נאמנות
שמ"א יח (כ) ותאהב מיכל בת שאול את דוד (כג) ... ויאמר דוד הנקלה בעיניכם התחתן במלך ואנכי איש רש ונקלה: (כו) ... וישר הדבר בעיני דוד להתחתן במלך ולא מלאו הימים: (כז) ... וימלאום למלך להתחתן במלך ויתן לו שאול את מיכל בתו לאשה:	בראשית כט (יח) ויאָהב יַעקב אֶת רַחל ויאָמַר אֶעֱבֹדָךְ שִׁבְעַ שָׁנִים בְּרַחֵל בְּתֵדָה הַקְּטָנָה:	מי אהב את מי?

רש"י בראשית שם

(כא) מלאו ימי - שאמרה לי אמי. ועוד מלאו ימי, שהרי אני בן שמונים וארבע שנה ואימתי אעמיד שנים עשר שבטים, וזהו שאמר ואבואה אליה, והלא קל שבקלים אינו אומר כן, אלא להוליד תולדות אמר כן:

רשב"ם בראשית שם

(כא) כי מלאו ימי - שבע שנים עבדתך:

ר' יוסף בכור שור בראשית שם

(כא) כי מלאו ימי: השלמתי תנאי שלי.

רד"ק שמואל א פרק יח פסוק כו

ולא מלאו הימים - הזמן שנתן לו שיביא לו מאה הערלו' לא הגיע הזמן עד שקם והלך והביא לו מאתיים: